

DE SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)
A Swedish Monthly Journal.
ISSUED AT
WINNIPEG - MANITOBA.
The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion
of Canada.

Prenumerationspris, postporto
inberäknadt, 50 cts.
Läsnummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
tresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver allt
och på alla platser, der våra lands-
män finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg - Man.

EMANUEL OHLÉN, REDAKTÖR.

Anmälan.

Den Skandinaviska Canadien-
saren får härmed frambara sitt
tack till landsmännen för den
valvilja den rönt under sin nu
mer än två åriga tillvaro.

Gerna skulle vi önska att ut-
gifva tidningen oftare, men ännu
kan det icke förverkligas. Tid-
ningens innehåll blifver det sam-
ma som hittills, nemligen att ef-
ter bästa förmåga söka behandla
Skandinavernas i Canada politiska,
sociala och religiösa frågor samt
synnerligen förhållandena i Mani-
toba och Nord-vestern. Allmän-
na Skandinaviska, Canadiska och
utländska nyheter, samt medde-
landen om jordbruket komma att
gifvas.

Prenumerationspriset, postporto
inberäknadt, är 50 cents per år.
För samma pris sändes tidningen
portofritt till Sverige, Norge, Dan-
mark och Finland. Tidningen
sändes från nu till den 1ste Ja-
nuarii 1891 till alla prenumera-
nter, som nu insända sin prenu-
merationsafgift \$0.50 för nästkom-
mande år.

Vi öfverlemnade Den Skandina-
viske Canadiensaren till våra
landsmän och landsmäninnor och
hoppas att fortfarande få påräkna
deras vänliga understöd och be-
skydd.

Winnipeg 30de November 1889.
Redaktionen.

Det förestår nu inom Winni-
pegs stad först och främst borg-
mästare och stadsfullmäktige val
den 10de December, samt senare
månaderna icke förr än nästkom-
mande Januarii röstning om nyk-
terhetslagen. Allmänt val till pro-
vins parlamentet kommer icke att
försigra förrän 1891 och till
Dominion parlamentet icke förr
än 1891 på hösten. Under den
tid, som ligger emellan tills parla-
mentsval förestår, hafva Skandi-
naverna god tid att något sätta
sig in i de politiska förhållandena.
Angående förestående val och

röstning är det nödvändigt att
att våra röstberättigade Skandi-
naver göra sig underrättade om
förhållandena samt lägga sina
röster, för hvad de anse vara
bäst och riktigast. Det är viktigt
nog att få en god stadstyrelse
och vi hoppas Skandinaverna
samfält vilja lägga sina röster för
den kandidat till borgmästare, som
har mesta insigter i stadens ange-
lägenheter såväl som för de stads-
fullmäktige kandidater, hvars dug-
lighet och föregående tjänster för
det allmännas bästa gjort sig för-
tjenta af återval. Skulle nykter-
hetslagen inom denna månad
komma till omröstning, hoppas vi,
att Skandinaverna samfält lägga
sina röster för densammans an-
tagande.

Skandinaverna i Winnipeg hafva
en stor del förenat sig med de
Engelska nykterhetsföreningarna,
så tiden synes snart vara inne
att de sloga sig tillsammans och
stiftade en nykterhetsförening för
sig själva. Nykterhetsvänner
finnes det godt om och så-
dana som vilja hjälpa till, men
hvem vill taga första steget?

Nöden i Dakota.

Tjugufem familjer från Dakota söka
hem i Manitoba.

Herr A. D. Campbell, från Glen
field Foster Bounty, Dakota besökte
nyligen Portage la Prairie, Manitoba
och gaf dervid till tidningen „Review“,
sin erfarenhet om Dakota efter mer
än fem års bo-ättning derstädes.
Herr Campbell kom för fem år
sedan till Dakota från Braut County,
Ontario. Hans visit till Manitoba
gällde nu att söka hem för sig sjelf
och tjugufem andra familjer, som äro
gramat med honom i Dakotas, som,
liksom han sjelf, hafva fått nog af
landet der och vilja flytta derifrån.
kota hvad det kosta vill. Till min
kännedom sade han, finnes i Ontario
många unga män, som arbeta på
farm och måhända ämnade utvandra
till Dakota, men jag vill varna dem
att icke resa dit. Vi alla gjorde ett
stort mistag då vi flyttade dit och
andra komma lära af våra förluster.
Efter att hafva arbetat der i fem
år och nedlagt alla mina pengar, kan
jag nu icke realisera \$600. Jag skulle
vara tacksam om jag kunde älla min
farm för detta pris vid min åter-
komst. För två år sedan vi hade
en fullkomlig missväxt och „här-
adet“ måste gifva oss utlöde. Sista
året samma sak inträffade och „här-
adet“ måste igen hjälpa oss. Inne-
varande år — igen ingen skörd — men
nu kan icke „häradet“ längre hjälpa
oss, ty det har allredan lärat så
mycket penningar, som de kunna och
hvad vi nu skola taga oss till, endast
Gud vet. Det enda räcka vi hafva
af vår farmning derstädes äro —
skatterna. Vi betala 1½ cents för
hvarje taxerad dollar i skatt till
häradet och 1/5 cents, enligt samma
beräkning i skolskatt. Allting taxeras
inom och utom hus. I goda år, när
det icke är missväxt, bästa medel-
skörden har varit 15 bushels per acre.
Vi bo 30 mil från närmaste afsätt-
ningsort och förra året kunde vi icke
få någonting för vårt smör. När

vi först förde det till bodarne det
betalt sex cents för detsamma men
efteråt kunde vi icke sälja det för
något pris. Vi båda handlandena att
sända det till St Paul och försöka
få hvad de kunde för smöret och
gifva det till oss, men de ville icke
befatta sig med det.

Utländska förhållanden.

Den sista kungakronan på den
vestra kontinenten har fallit. Den
föll då Dom Pedro, den gamle
liberale kejsaren i Brasilien, an-
tog det af den provisoriska re-
publikanska regeringen honom gif-
na tillbudet af 2½ millioner i
aftrade och sedermera \$400,000 i
pension årligen till dess legisla-
turen bestämmer annorlunda. Kej-
saren afreste strax med familj till
Lissabon, Portugal, der han äm-
nar bosätta sig och tillbringa åter-
stoden af sina dagar.

Underrättelsen härom väckte
förvåning öfver hela den civili-
serade världen. De republikanskt
sinnade i alla länder jublade, och
furstar och monarker sågo på hvar-
andra med ängsliga blickar. Att
den sista monarkien i den nya
verlden föll, det var ju ej så
underligt, ty denna kontinent är
republikens hem. Men detta fall
är dock af betydelse för den
gamla världen. Den franska re-
publiken synes ha kommit på fa-
stare basis sedan Boulangers fall,
och republikens eller folkstyrel-
sens vännare i alla länder blicka
hän till den tid, då den ära tro-
nen efter den andra, derborta i
den gamla världen, skall störtas
för att aldrig mer herska och
betunga folken.

Bland dem, som bäst känna till
och förstå situationen och som redan
uttalat sina tankar om saken, är
den bekante spanske politikern
Emilio Castelar. Han var i Paris,
men begaf sig strax derifrån och
för hem, när han fick höra ny-
heten från Brasilien. Innan han
reste uttalade han sig på följande
sätt om situationen i Europa:

„Det förundrar mig icke det
ringaste“, sade han, „att Brasilien
nu ändtligen bestämt sig för re-
publikansk regeringsform. Tvärtom,
det förundrar mig snarare, att
man der ej tagit detta steg förr.
Det är blott några veckor sedan
jag försäkrade en framstående
fransk statsman, att tendensen i
Brasilien gick oemotståndligt i
denna riktning. För en, hvilken
såsom jag satt sig in i situatio-
nen i Sydamerika, har det länge
 varit klart, att de upplysta och
tänkande klasserna derborta så
mycket gynnade republikan, att
hvarje annan regeringsform vore
blott tillfällig. Dom Pedro har
dock alltid försökt att döja detta
för Europa, och det har ock del-
vis lyckats honom. Det är blott
en förvrängning af saken, då man
påstår, att revolutionen i Brasilien
har sin grund i slafvarnes frigif-
velse. Ty det är just de män,
som voro verksamast i kejsar-
dömet omstörtande, hvilka verkade
mest för slafveriets afskaffande
och i båda fallen utförde de blott

folkets önskingar och vilja.

Med afseende på revolutionens
inverkan på Portugal, är det vans-
kligt att uttala någonting be-
stämdt. Jag vågar därför ej för-
utsäga, att det kommer att gå
samma väg med den portugisiska
regeringen, eller att hon kommer
att införa en liberalare politik.
De två nationerna äro dock i
verkligheten samma folk, hafvan-
de samma språk, samma seder och
tendenser, och det kan ej und-
vikas, att Brasiliens steg kommer
att utlösa ett väldigt inflytande
på Portugal. Jag vet också, att
de inflytelserikaste skribenterna
och talarna i Portugal äro starkt
inne för republik.

I Spanien antager jag, att
omedelbara verkan af denna om-
hvalfning i Sydamerika varder
märkbar. Om vi hade en kon-
servativ monarki och en regering,
som vore hatad af folket, blefve
det annorlunda; men den spanska
regeringen närmar sig genom eget
inflytande och af sin egen drift
den punkt, der republikanism fram-
träder såsom en naturlig följd
och med folkets allmänna sam-
tycke. Det finnes ingen orsak,
hvarför man skulle påskynda denna
förändring. Men alla europiska
länder hafva af denna märklige
omhvalfning i Sydamerika orsak
till allvarlig eftertanke. Tank bara!
De vakna upp en vacker dag,
dessa bofälliga återstoder af den
förlitna och föräldrade absolu-
tismen, och finna, att en nation,
nästan lika så stor som de alla
sammanslagna, i ett ögonblick
och utan blodutgjutelse har lagt
kejsardömet åt sidan och antagit
republikansk regeringsform. Märk-
ligt, icke sant? Och man må lika
gerna först som sist erkänna san-
ningen deraf, att människoslätet
inträdt i förnufts tidsålder, och
att folk icke längre låter sig drif-
vas emot folk för att i tusental
slakta hvar andra som vilda djur,
allena för att tillfredställa fåfan-
ga sjelfhershskares infall, hvilka
brösta sig öfver, att Gud gjort
dem till deras herrar och mästare.

Nej, enväldets tid i denna verlds-
del är nu förbi. Jag tror och
fullt och fast, att Europa, innan
50 år förflutit, skall vara re-
publikanskt från den ena ändan till
den andra. Och jag tror ännu
ytterligare, att denna omhvalf-
ning skall genomföras utan några
af kriget fäso, likasom nu i Bra-
silien, och dertill så lätt och na-
turligt som man lägger bort en
gammal rock och tager på en ny,
emedan man tycker om den bät-
tre.

Så talar en spansk statsman
och det just innan han tågar hem
till sitt eget land. Detta kan ske
nu; men hade en person af hans
ståndpunkt, anseende och inflytan-
de talat så, för en mansålder till-
baka i tiden, skulle det varit ett
ett nöje att se, huru han blifvit
emottagen, när han kommit hem.
Tiderna förändra sig och vi med
dem.

WINNIPEG.

Prenumerera för 1890.

Herr W. G. Fonseca är kandidat
för stadsfullmäktig i 5te valdistrik-
tet i Winnipeg. Herr F. har varit
bosatt i Winnipeg sedan 1862 eller
som platsen den tiden kallades Red
River settlementet vid Fort Garry.

Skottarne firade den 29de Novem-
ber sin högtidsdag till minne af Skott-
lands skydsnation — St Andrews.

Julkapp! Den bästa och billigaste
julkapp Ni kan sända till Edra
släktingar och vänner derhemma är
Den Skandinaviska Canadiensaren för
1890. — Kostar endast 50 cents.

Herr Aug. Velander har vunnit
auktion hos Herr J. H. Ashdown.

Hotellvärdarne förtjena goda pen-
ningar denna tiden. Mycket folk
komma in från järnvägarne och stan-
na i staden tills skogsarbetena börja.

(Insändt).

Jeg rejste med Toget kl. 5.
for at tilbringe et Par Dage blandt
Skandinaverne i Keewatin, hvilken By
er beliggende c. 130 engelske Mil
öst for Winnipeg. Jeg ankom dertil
midt paa Natten og det var derfor
ikke uden besvær at jeg i et ravende
Mørke fandt Vejen til et af Byens
Hoteller.

Keewatin, som er en ganske ny
By, har c. 700 Indbyggere, den er
meget smukt beliggende i det den
paa alle Sider omgives af Skov og
Klipper. Fløden „Lake of the woods“
deler Byen i to Dele, paa den ene
Side findes den bekjendte storstedet
Melmølle (den siges at have kostet
en ½ Million dollars att lade bygge)
Tvende Savmøller, Stationen, Post-
huset o. s. v. paa den anden Side
findes selve Byen. Disse to Dele ere
forbundne med en flydende Bro.

— Naar, efter en half Dags søgen
var jeg saa heldig at finde en af de
derboende Skandinaver, og ved hans
hjælp fandt jeg let de andre. Nesten
alle vare de ansatte ved Møllen, som
nu for Tiden arbejder paa Dage og
Nat og derfor beskæftiger c. 100 Mand,
ved deres Hjælp blev det mig muligt
at gjøre et Besøg i Møllen og fik
saaledes Lejlighed at beundre de
mangfoldige Maskiner og Apperater
som Kornet maa gaa igjennem for
det bliver til det fine Mel som senere
sendes hele Amerika over. Et Par
Dage gaar ualdertid snart, og saa-
ledes gjorde ogsaa de jeg havde til
min Raadighed, dog fik jeg Tid at
gjøre en Sejltur til Broderbyen Rat
Portage, og beundrede paa Vejen den
storartede Naturskjønhed som overalt
viste sig der, saa jeg kan saa godt
indse at Folk i Flokketal rejser der-
til om Sommeren for at tilbringe
nogle Maanedre; thi endnu de ønske
at bade, søke, sejle eller drive; kan
de ikke godt vælge sig et mere pas-
sende Sted.

B.

Nar och Sjerran.

Tio millioner ålar kon-
sumeras årligen i London.